

Nr 190.

Av herr **Bengtsson m. fl.**, om beredande av möjlighet åt jordbrukare att medelst förbättringsarbete återbetala erhållna stödlån.

1932 års riksdag anvisade för budgetåret 1932/1933 ett extra reservationsanslag av femton miljoner kronor för utlämnande av ackordslån och stödlån åt jordbrukare, som på grund av då rådande jordbrukskris kommit i ekonomiska svårigheter och vore i trängande behov av ekonomiskt bistånd. Liknande anslag anvisades jämväl av 1933 och 1934 års riksdagar, nämligen för budgetåret 1933/1934 tio miljoner kronor och för budgetåret 1934/1935 åtta miljoner kronor.

Enligt av Kungl. Maj:t utfärdade kungörelser i ämnet (Sv. förf.-saml. 1932/366, 1933/135, 1934/54) skola stödlånen återbetalas med en sjundedel årligen, och tager amorteringstiden sin början beträffande 1932 års lån år 1936 och för de båda senare lånen resp. år 1937 och 1938. Där låntagare åtagit sig att enligt godkänd plan och kostnadsberäkning utföra förbättringsarbete å den av låntagaren brukade fastigheten, skulle så stor del av lånet, som motsvarade beräknade kostnaden för arbetet, dock ej mer än 750 kronor anses guldén, då arbetet inom föreskriven tid utförts.

Det har, särskilt under låneverksamhetens första år, i ett stort antal fall inträffat, att de av vederbörande låntagare föreslagna arbetena icke kunnat av lånenämnderna godkännas såsom förbättringsarbeten till återgåldande av stödlånen, på grund av att arbetena medförde alltför stora utgifter för anskaffande av erforderligt material eller av andra orsaker, samt att sökandena därefter underlåtit att inkomma med förslag å annat arbete, som kunnat godkännas. Därjämte har i många fall låntagaren på grund av bristande kännedom om gällande bestämmelser försummat att göra framställning om rätt att återbetala lånen medelst förbättringsarbete. En stor kategori av låntagare hava sålunda, särskilt inom vissa delar av Älvsborgs län, gått miste om ifrågavarande förmån och hava i stället att kontant återbetala lånen.

Såsom säkerhet för de stödlån, som utlämnats jämlikt 1932 års lånekungörelse, har i stor utsträckning lämnats inteckning i jordbruksinventarier. Det stora flertalet av dessa låntagare äro fortfarande i tryckta ekonomiska omständigheter, varför den nästa år inträdande amorteringsskyldigheten å 1932 års lån med sannolikhet kommer att medföra tvångsförsäljning av jordbruksinventarier och därmed ytterligare minska vederbörandes möjligheter att i fortsättningen driva sina jordbruk. För undvikande så vitt möjligt härav synes önskvärt, att de stödlåntagare, vilka önska återbetala lånen medelst utförande av förbättringsarbete men som av en eller annan anledning icke kommit i åtnjutande av denna förmån, berättigas att efter fram-

ställning hos vederbörande lånenämnder erhålla sådan ändring i de för lånen fastställda villkoren, att lånen må kunna gäldas medelst förbättringsarbete.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa, att åtgärder skyndsamt måtte vidtagas för att bereda de stödlåntagare, vilka hava att kontant återbetala lånen, möjlighet att få gälda lånen medelst förbättringsarbete.

Stockholm den 22 januari 1935.

Carl Bengtsson.

Bernhard Nilsson.

Fritiof Gustafson.

K. E. Johanson.
